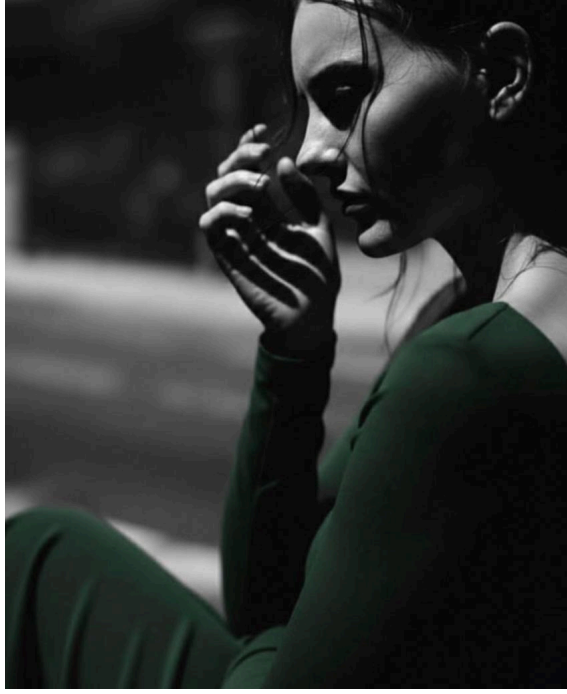

Yolum Düřtü Sokađına Final

– Meryem Keskin • 25 řubat 2026

Yolum Düřtü Sokađına. Final

Yaşadığım sessizliği, karşı dairenin,
Kapı sesi bozdu.
Görünmeyen bir el yüreğimi sıkıyordu.
Onlar az önce gittiler dedi komřu kadın.
Telařla nereye gittiklerini sordum.
Engin bey aniden fenalařtı,
Çok olmadı, az önce götürdüler dedi.
Allahım, yanımdan geçen ambulans yoksa,
Yoksa içindeki omuydu.

Yüređimde korku,
Aklımda binlerce cevapsız soru.
Hastane yoluna düřtüm.
Az önce bitmeyen yollar, dahada uzadı.
Dilimde tekrarladđım tek dua,
Allahım onu bana bağışla.

Kardeřleri, annesi, tüm ailesi gelmiřti.
Annesiyle, göz göze geldik.
Dilimin sormadığını,
Gözlerim feryad figan soruyordu.
Hiç bir şey demiyorlar,
Bekliyoruz dedi anne.

Beklemek, hemde korkuyla beklemek,
Ne zormuş.
Peki ne olmuştu ki, bu kadar kötü.
O anda, doktor çıktı içerden.
Kalbi çok yorgun, elimizden geleni,
Yapıyoruz dedi.
Sevmekten mi yorulmuştu kalbi,
Yoksa beklemekten mi?
Zaman denilen kavram,
En ağır çekimini gösteriyordu sanki.
Saat, günün tahtına oturmuştu.

Ve bir ses duyuldu, bir kişi görebilir.
Yalvaran gözlerle baktım, tüm aileye.
Kabul gördü, bu sessiz dilekçem.
Odaya girdiğimde, adımlarım ağırlaştı.
Kapıyla yatağın arasında,
Sanki dağlar vardı.
Güç bela oturdum yanına,
Elini elime aldım.
Sanki dünyadaki bütün cümleler,
Lugatımdan firar etmişti.

Göz pınarlarımdan süzülen damlalar,
Avuç içine damladı.
O anda sanki bir sihir, yada mucize oldu.
Sıkıca tuttu elimi, gözlerini açtı,
Sarem geldin mi, gerçekten sen misin,
Yoksa hayalmisin dedi?

Ne diyeceğimi bilemedim adımı söylemişti.
Hemde yıllar önceki seslenişle.

Beni hatırladın mı diye sordum.
Ben seni hiç unuttur muyum sarem,
Hiç unuttur muyum dedi.
Niye bu kadar geç kaldın,
Gelmen için ölmem mi gerekiyor dedi,
Ölmem mi.
Elimi kapattım ağzına, sus dedim sus,
Alma o cümleyi ağzına.

Ne olur beni affet, seni dinlemediğim için,
Uzağına gittiğim için affet.
Seni sevmekten hiç vazgeçmedim.
Ellerimin arasından kayıp,
Boşluğa düşen eli.
Yüreğimi koparıp aldı sanki.
Monitörden yükselen o ses,
Kulaklarımı parçalıyordu sanki.

Doktor hemşireler başında.
Ben bir köşede kaldım.
Ellerim kulaklarıma kapatılmış,
Yükselen çığlığım sanki korkuyu siliyordu.
Başınız sağolsun dedi doktor,
Hastayı kaybettik, Engin bey öldü.
Ne kadar kolay söyledi.
Öldü dediği Engin,
Yanı başımda gözlerimi siliyordu.

Ama sarıldığım kollarımın arası boş,
Elleriyle sildiği gözlerim hala yaştı.
Benim yıllarca hasret kaldığım yüzünü,
Beyaz bir örtüyle kapattı.
Sanki o örtü, yüzüne değil,
Hayallerimin üstüne çekilmişti.

Başımı göğsüne koydum,
Elleri sıcacık gülümseyen yüzünü seyrettim
Özür dilerim canımın yarısı,
Çok özür dilerim.

Bana bunu nasıl yaptın demiyorum,
Ben bu acıyı çoktan hakettim.
Geç kaladım aşkım,
Özür dilerim, sana çok geç kaldım.
Bize çok geç kaldım.

.....Meryem Keskin.....

.....17.01.2026.....